

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ფინანსები

სტალინს ეგრძოდნენ, რადგან ის იყო მართლმადიდებელი ქრისტიანი და მთლიანად გაანადგურა ტროცკის მასონურ-პოლიტბუროს ბანდა, კაცობრიობის ისტორიაში უდიდესი ომი მოიგო და მსოფლიო გაბრუნდა მეოცნება ქალაქს ყველა გეგმა ჩაუშალა, ცაცხლითა და მახვილით ეგრძოდა პედარასტიას: მან ზედმინავენიტ იცოდა დავით აღმაშენებლის მეფობის ქრონიკებიც და რუის-ურბანისის კრების ძეგლისწერაც, სადაც პედარასტია მოხსენიებულია, როგორც ყველა ვნებაზე უფრო საძაგელი სიგიჟე. 1934 წლიდან სტალინის ქალისხმევით მოქმედებდა კანონი, რომლითაც მამათმავლობა დანაშაულად გამოცხადდა, რასაც მოჰყვა კრემლის განმედა პედარასტიებისგან.

იდეოლოგიური სანაპლავი და
გეზისტოფელის ღიმილი მოაზროვნე
ქართული საზოგადოებისთვის

ერთ-ერთ გაზეთში, რომელსაც გალიბერასტიუმი „ნომენკლატურული საცობი“ მესვეურობს, გამოქვეყნდა ინტერვიუ დავით პაპოშვილთან, რომელმაც თარგმნა ამერიკელი მწერლის — ფრიც სპრინგმაიერის „ილუმიანატების საგვარეულოები“. წიგნში მოთხრობილია მსოფლიოს დომინანტ სატანურ ძალებზე, ქართველმა გამომცემლებმა მის დაბეჭდვაზე უარი განაცხადეს.

მოპოვებული ცნობების საფუძველზე ავტორი საუბრობს სტალინის პირად ცხოვრებაზეც. სიცრუითა და ცილისწამებით გაჯერებული ე.წ. წიგნი შეურაცხყოფს არა მხოლოდ სტალინის პიროვნებას, არამედ სრულიად საქართველოსა და ქართველ ხალხს. ეს ცილისწამებები კი ასეთია: **სტალინი ნაზერვადი პირადი იყო, კარგად საუბრობდა იდიოზზე, მაგრამ მალავდა; მასონურ სამყაროს იგი მისმა პირადმა ასტროლოგმა — გურჯინემა დააქავეს; სტალინი დამოუკიდებელი კოლმითი იყო არასოდეს ყოფილა და სიმონხალის გოლმომე მას ემყარებოდა** იმონტროლოვადანე; იგი იყო თავისუფალი მასონი, საბანისტი და ქვეყანადი გავლენითა და ავტორიტეტით არ სარგებლობდა.

მთარგმნელი საუბრობს ნი-
გნში მოთხრობილ სისხლიან
სატანისტურ რიტუალებზეც
— როგორ შესწირეს 7 ბავშვს
სხვა 7 ბავშვი, როგორ ნადი-
რობდნენ ისრებით ტყეში ბავ-
შეებზე და ა.შ.

რატომ გავრცელდა ქართველ გენოსზე ასეთი ცილის-მნამებლური მასალა, ნაცველად იმისა, რომ მისით ვამა-ყობდეთ? ქენებ მსოფლიოს ფაშისტური ჭირისგან მხსნე-ლი ერთადერთი ქართველის-თვის ტალანს სროლა პრიორიტეტული მას შემდეგ შეიქნა, რაც ბიძისა ივანიშვილი პოლი-ტიკაში გამოჩნდა და განაცხა-და, ჩემთვის სტალინის პიროფ-ნება პრიორიტეტული არ არი-თ? ბატონ **ჟანსუღე ჩარკვი-ანს**, რომელსაც ამ გაზეთთან შეხება აქვს, აქტიურად და პა-სიურად, არაერთი ლექსი აქვს მიძღვნილი სტალინისთვის. ერთ-ერთ ლექსში სტალინს არნივს ადარებს და ასე მიმარ-თავს: „**იზრინე, მაზრაჲ ისინი იცოდე, მაგრძოოჲ-ნი კვდება არცინი**“.

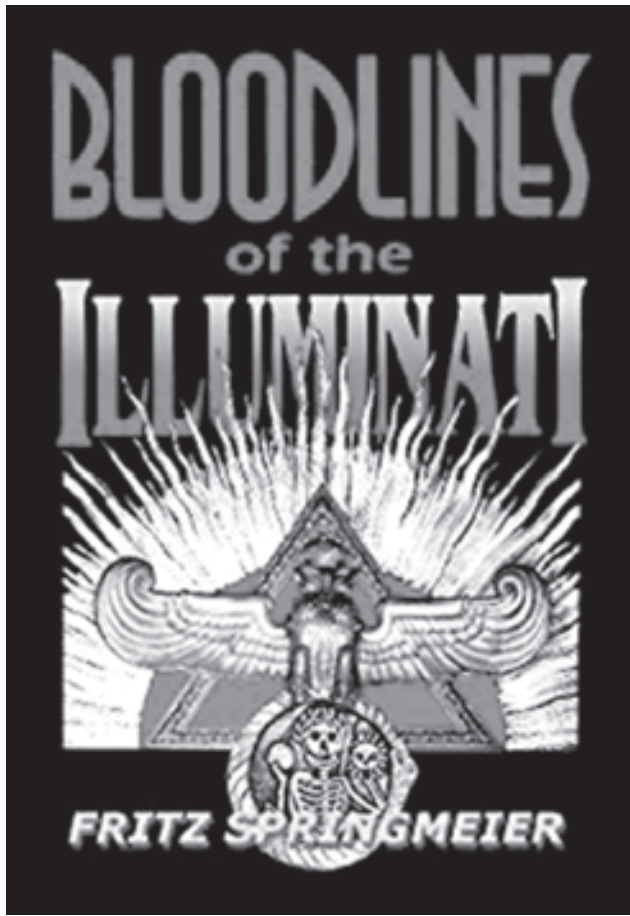
სტუდენტობისას აღმოსავლური კულტურის გასაცნობად ვიმოგზაურეთ უზბეკეთის ქალაქებში — ბუხარასა და სამარყანდში, სადაც ადგილობრივი მოსახლეობა უკან დაგვადევდა შეძახილებით — „სტალინი! სტალინი!“, საქართველო ხო მსოფლიოს ხალხებისთვის საკლინათ ასოცირდება? ჩვენ, ქართველები რატომ ვცხებთ ჩირქს ქართველ გენიოს, მით უფრო, რომ ავტორი ნიგნის შესავალშივე ნერს, ჩემ მიერ მოპოვებული

ნყაროებს გთავაზობთ, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ყველაფერი სიმარტოლეოა. **ზემოაღნიშნული ცოდნისწამებების მიხედვით, თურმე სატანისტი გაუზრდია საქართველოს, მართლმადიდებელ ეკლესიას, მასულიერო სემინარიას და ქართული ოჯახს, მაშინ, როცა სტალინი თვითონ ებრძოდა მასონებს, სატანისტებს და მსოირედ მათგან გაათავისუფლა მსოფლიო.** სტალინის ქალიშვილი **სვეტლანა ალი-ლუშვაძე** თავის მოგონებებში იხსენებს, როგორ ეწინააღმდეგებოდა მამა მის ურთიერთობას ეროვნებით ებრაელ კინომატორგაფ **ალექსანდრე პაპალიშინ**, რადგან არ გამოიკვცხადე, რომ იგი მასონების „შემოგდებული“ იყო. თვითონ უცხოელები არიან გარეგნულნი — რატომ ცდილობენ სტალინის დისკრდიტაციას საქართველოში, როცა სხვა ქვეყნებში, თვით იმპერიული ქვეყნის მეთაურებით დაწყებული, ყველა პატივის სცემდა?

ვინ გვყავდა ქართველებს უახლოეს ნარსულში სტალინზე უკეთესი და ვინ იზრუნა რეალურად უძლიერესი სოციალისტური სახელმწიფოს შექმნაზე, რომელმაც ქვეყნის ყველა სიკეთეს ხაზში თანაბრად ინანობდა?

ილუმინატებსა და მასონებს მსოფლიოს მმართველობის დაუფლებას მხოლოდ ქრისტიანობა უშლიდა ხელს და დავლეს უშლის, ამაზე მიმდინარე პოლიტიკური მოვლენებიც მიუთითებს.

სტალინი სიცოცხლის ბოლომდე იყო მართლმორწმუნე ქრისტიანი. 1943 წელს საქარტველოს ეკლესიას დაუბრუნა ავტოკეფალია, მანვე გადაავსა და გლობალიზაციის პროცესი 50 წლით. ცნობილი ფაქტია, რომ საბჭოთა კავშირის გენერალური შტაბის უფროსის — მარშალ **ალექსანდრე ვსინ-ლავსკის** მამას, რომელიც ერთ-ერთი ეკლესიის მღვდელი იყო, დასაბმარდებლად შვილისგან ფარულად უზღავნიდა ფულის თავისი დანაზოგიდან. არ უნდა დავივიწყოთ, რომ სტალინი მოგვანოძდა უსასტიკეს ღმერთმართულებას პერიოდში და მისი დამხმარე იყო მხოლოდ უფალი. მიუხედავად იმისა, რომ დასავლეთსა და აზერბაიჯანის მისი გაკონტროლების სურვილი ყოველთვის ჰქონდა, ევროპისა და აზერბაიჯანის ლიდერებს თამაშის ამესებს თვითონ კარნახობდა:

[illegible]

იალტის კონფერენციის მიმდინარეობისას სტალინმა ამერიკელ პრეზიდენტ **ფრანკლინ დელანო რუზველტს** წინადადებით მიმართა კენიგსბერგისა და კუროლის უკონფლიქტის მიერთებაზე, რუზველტმა კი თანხმობა განუცხადა და აღნიშნა, რომ სსრკ-მა ეს დაიმახსოვრა თავისი ქვეყნების გრაილით. აქ ჩაიგდო ხელში საბჭოთა უკვერსა სტალიტიგოლად კავშირსა და მნიშვნელოვანი ტერიტორიები.

ცნობილია, რომ სტალინს უამრავი მტერი ჰყავდა, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე გარეთ და არაერთი თავდასხმა იგეგმებოდა მისი ფიზიკური განადგურების მიზნით. სტალინის ხსოვნის მკვლევარების მკდელობა მისი სიკვდილის შემდეგაც იყო და განსაკუთრებით გულსატკეპია, რომ ეს საკუთრებლობები ხდებოდა: 1956 წლის 9 მარტის სისხლიანი ტრაგედია, როცა ქართველები მისი ხსოვნის დასაცავად აღდგნენ; 2010 წლის ზაფხულში, როცა სახელმწიფო ბოროტოქმედმა **სააკაშიძემ** თავის ბან-

დასთან ერთად მისი ძეგლი დააბო: ზემოდაღნიშნული ცი-
ლისანამებტოვ, რომელსაც
გაზეთი „ქართული სიტყვა“
გვთავაზობს სტალინის მკვლ-
ელობის კიდევ ერთ მცდე-
ლობა მისივე სამოთხოში.
სტალინის გარდაცვალების
შემდეგ 1953 წლის მარტში
მოსკოვისა და სრულის რუ-
სეთის პატრიარქმა **ალექსი** I.
სიტყვის წარმოთქმისას აღ-
ნიშნა: „**როგორც გენიალური**
პიროვნება, იგი ყველა საქმე-
ში აღმოჩენდა ხოლმე იმას,
რაც უხილავი და მიუწვდომე-
ლი იყო ჩვეულებრივი ადამი-
ანისთვის“.

სტალინს ებრძოდნენ, რადგან ის იყო მართლმადიდებელი ქრისტიანი და მთლიანად გაანადგურა **ბრძოლის** მასონურ-გლობალისტური ბანდა, კაცობრიობის ისტორიაში უკიდურესი ომი მოიგო და მსოფლიო ბატონობაზე მეოცნებე ძალებს ყველა გეგმა ჩაუშალა, ცეცხლითა და მახველით ებრძოდა პედერასტას: მან ზედმინეწიტი იცოდა დავით ალმაშენევილის მეფობის ქრონიკებიც და რუსი-ურბანისტის კრე-

ბის ძეგლისწერაც, სადაც პედერასტია მოხსენიებულია, როგორც ყველა ვნებაზე უფრო საძაგელი სიბილნე. 1934 წლიდან სტალინის ძალისხმევით მოქმედებდა კანონი, რომლითაც მამათმავლობა დანაშაულებად გამოცხადდა, რასაც მოჰყვა ერემის განმენდა პედერასტებისგან.

სტალინს არ ჰქონდა პირადი ამბიციები, მაგრამ ჰქონდა პოლიტიკური ღირსება და არ ემონებოდა უცხო ძალეებს თავისი ძველი ინტერესების საზიანოდ.

სტალინს არ ჰქონდა მილიონები (მას გარდაცვალების შემდეგ საბანკო ანგარიშზე 680 მანეთი დარჩა), მაგრამ ჰქონდა დიდი ნდობა და სიყვარული სრულიად სსრკ-ის მოსახლეობისა (შეადარებ — მილიონერი ნაც-ქოკი პარლამენტარები და ე.წ. პრეზიდენტის რიო-დე-ჟანეიროში 4 დღიანი ვიზიტის შედეგად დახარჯულ 30 ათასი ლარი).

სტალინმა იწინასწარმეტყველა, რომ გარდაცვალების შემდეგ მის პიროვნებას ტალახს ესროდნენ, მაგრამ ვარაუდობდა, ჩვენს წარსულზე მომავალი თაობები თავიანთი მომავალს ააშენებენო. 1952

გნით, ისა ვის გააკეთ
განადგურების მიზნით.
დილის შემდეგაჲს იყო და
ის ხდებოდა: 1956 წლის
ისი ხსოვნის დასახეად
ორატომიქედება
აქამო; ზემოაღნიშნული
ყაჲ" გვითაყარებს,
და საშეოგლოთი

ნელს გამოსცა წიგნი „სოციალიზმის ეკონომიკური პრობლემები საბჭოთა კავშირში“, რომლითაც იხელმძღვანელა ჩინეთმა, ნიდერლანდების სამეფო და აშშ-მაც. სტალინის პიროვნების შეფასებისას მნიშვნელოვანია მისი თანამედროვე ტიტანების აზრი და არა უფიქრი ექსპერტებისა თუ მწერლობისა.

სამწუხაროა, რომ ძალამ, რომელსაც ხალხმა ნდობა გამოუცხადა და რომელსაც „ქართული ოცნება“ ჰქვია, არც აღმაშენებლისა და არც სტალინის ძეგლი არ დააბრუნა თავის ადგილას. „ქართული ოცნება“ ფსიქოპათი სააკაშვილის არა მხოლოდ პოლიტიკური, არამედ იდეოლოგიური გზის გამარცხლებელიც აღმოჩნდა. როგორც ჩანს, საქართველოში ყველაფერი „მოსულა“; დაირქვა „ქართული“ და ეთნახური არაქართულის; დაარქვა „ეროვნული“ ან „პატრიოტიკი“ და იმოქმედო ამ ცნებების სახინაალმდედოდ. საქართველოში ისიც „მოსულა“ უცხო ქვეყნების წარმომადგენელთა საამებ-

ლად მათ პრეზიდენტებს ძეგ-
ლი დაუდგან, ხოლო ქართვე-
ლი შუერთაცხცონ იმ ისტო-
რიული პროვინციების ძეგლის
აღებით, რომლებმაც თავიანი-
თი ძალისხმევით საქართვე-
ლო დღემდე მოიტანეს. ბატო-
ნი ჯანსაღ ჩარკვიანი, რო-
მელსაც პატივს ვცემ, რო-
გორც ქართველ პოეტს, დადგ-
ებითა აფასებ სუვარდნაძის
როსს ევროპისკენ საკალ
გზაზე და გაზეთ „საპარტ-
ველოს რასკუზლიკისთ-
ვის“ მიცემულ ინტერვიუ-
ში გრძანებს: ის, რომ სა-
პარტველო ევროპის გზას
დაადგა, სწორედ შუვარდ-
ნაძის დამსახურებაა. შუ-
ვარდნაძის დროს ყველაფ-
ერ ქართული მწერლობა“.

ქართული მწერლობა რომ ყავოდა, არც შევარდნაძის და არც ევროპული გზის დასასაზღვრელა არ არის. როცა საქართველოში მსოფლიო მნიშვნელობის ლიტერატურული შედეგები იქმნებოდა, ევროპელები კანიბალიზმითა და ინვიზიბილუმიტით ერთობოდნენ. სწორედ ევროპულმა გზამ გამოიწვია ქვეყნის წვრცობა, რომელსაც შევარდნაძემ ჩაუყარა საფუძველი. ცხადია, ლიტერატურა ყავოდა საწყის ტევაზე, მაგრამ ახლა 25-წლიანი წვრცევის შედეგებს ვიმიტოვებ დამით თავს მხოლოდ „ტუალეტის მჯღღნებლები“ იწოდებენ. **ვერობისკენ მიმავალ გზაზე არც ქართველობაზე უფროსი თქმა აფერხებს რუსეთშიმოდულბის, მაგრამ ქართველი ხალხი საქონელი არ არის, თუკიზამუღი იქით გაათრიო, საითაც ლიბერასტეპედერასტები მოისურვებენ.** ჩემს წინა წეროლში „ბიძინა ივანის შვილის ხელისუფლებამ კიანხი მაიცადა“ („საქართველო და მსოფლიო“, 1-7 თებერვალი) ლიბერასტებისადმი გამოთქმულ მიმართვას: „კინა ხართ, რა ჯიშის ხართ, რა გიყოთ და რას დაგამსგავსათ მამაძალმა ამერიკამ და მოსასაპოპმა ევროკავშირმა, არ ფიქრობთ?“ — გამოცნებარა სამართალდამცავი სტრუქტურის ერთ-ერთი მაღალჩინოსანი და მეფისმთავლის ლიბინი მითხრა, იქნებ ეს სიტყვები რუსეთუმეებს უფრო შეეფერებოთ, რომლებმაც სოციალიზმი ვერა და ვერ დაიკინყეთო?

დახ, ვერ დავივიწყებ ენა, მაშული, სარწმუნოება, ერის დემოკრატიული ზრდა, რომელსაც რუსეთის უნდა ვუმადლოდეთ; ვერ დავივიწყებთ ქართველობას და ევროპელობა პრიორიტეტებად არ მიგვანჩნია. არც უტყბო ძალები-ხადნი ხელისუფლების მონური მომჩილება საბაყო.

სამშობლო უნდა გტკიოდეს და „ერის წყლული გაჩნდეს წყლოვად“, მისთვის რომ იღვანო — ამისთვის ეროვნული ღირსება უნდა გქონდეს. შენი სამშობლოს ბედის გადანყევტა სრულიად განსხვავებული მენტალიტეტის მქონე უცხო ქვეყანას რომ ამ მიადნო, ამისთვის პოლიტიკური ღირსება უნდა გქონდეს, რაც კაცური ღირსებიდან იღებს სათავეს.

ხელისუფლებისა და ოპოზიციის წარმომადგენლებს მიემართავ: დაივინყეთ ფრანგული თეზა — „cherche la fame“ (ეძებე ქალი) და საკუთარ თავში, უპირველესად, ეროვნული, კაცური ღირსება ეძებოთ.

იზა თამაზაშვილი